

AZ ÚJ CIMBORA

Az Új Cimborák Családszövetség képes gyermeklapja

MEGJELENIK HAVONTA HÁROMSZOR

SZERKESZTI ES KIADJA:

F. LÁSZLÓ MARCELLA

Készül a kép, mosolyog a kis baba
Hogyha kész lesz nem is lesz benne hiba.

ARPÓSÁGOK — TÁRKASÁGOK

UJ CIMBORA TOBORZÓJA

A nyári toborzást sikeresen végzik az ügyes toborzók.

Kerakes Pityu Satu-Mare, Pop Sandit Baia-Mare, Balogh Gyunka Oradea pedig Finicsek Magdát Oradea szerezte meg új kis Cimborának.

Csak ügyesen, kis toborzók — gondoljátok csak el, ha minden kis cimborára csak egy új kis cimborát szerez, már mégegyszer annyian leszünk, mint ahányan most vagyunk.

BENEDEK ELEK EMLÉKSORAIBÓL.

Szeretnéd, ugy-e, hogyha volna
Egy aranyzórú kis lovacskád?
De azt ugyebár nem szeretnéd,
Ha volna benne nagy makaesság?

NÉVNAPI KÖSZÖNTŐKRŐL.

Az augusztusban előforduló névnapok.

Aug. 2. Lehel, Gusztáv, aug. 7. Ibolya, aug. 11. Zsuzsa, aug. 12. Klára, aug. 18. Ilona, aug. 20. István, aug. 21. Johanna, aug. 23. Fülöp, aug. 24. Bertalan, aug. 28. Ágoston, aug. 30. Róza.

KÖZMONDÁSOK — BÖLCSMONDÁSOK.

Kósa András gyűjteményéből:

Ember tervez, Isten végez.

Weress Jenőke gyűjteményéből:

Kölesön kenyér vissza jár.

Kovács Margit gyűjteményéből:

A rossz hír szárnyon jár, a jó hír alig kullog.

KÖSZÖNTŐ!

Zizeg a papír a tollam alatti,
Bármint igyekszem, csak lassan halad.
Hiába, kezem ügyellen nagyon,
Hol ezi, hol meg azi a szót elhagyom:

Drága jó anyám áldjon meg az égl...
... Töröm a fejem, mit is irjak még?
Kis tudományom érzem cserben hagy,
Hiába mondom: „Kis tollam haladj!”

Szeretettel van kis szivem tele,
De nem tudok mit kezdeni vele...
... Jaj, a köszöntőm most is ennyi még:
Drága, jó anyám áldjon meg az égl!

Bodnár Irma.

CSALÁDSZÖVETSÉG.

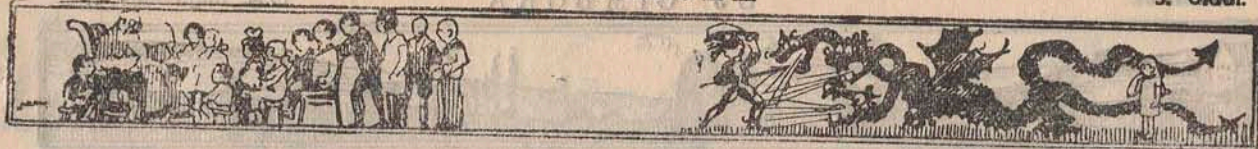
Ricci Árpád, Cluj. A Családszövetség tagjai azokból tevődnek össze, akik úgy látják és úgy érzik, hogy az Uj Cimborára szükség van Erdélyben, s ezek vállelve együtt küzdenek velünk ennek a kis lapnak a megtartásáért. Köszönjük, hogy ebben a küzdelemben mellénk állt. Beírtuk családszövetségi tagjaink közé.

Pálffy Károly, Turda. Sajnálom, hogy ottjártamkor nem láthattam a kis cimborákat. No, reméljük, hogy lesz még rá alkalom. Örömmel írjuk családszövetségi tagjaink közé.

Khell Bogdan, Diciosánmartin. A küldeményt köszönettel vettük. Nagyon jól esett, hogy olyan messziről is gondolnak ránk és megértik a mi küzdelmes sorsunkat. A legfáradtságosabb munka is könnyebbé válik, ha azt látjuk, hogy az életáldozásunk nem hiába való, hogy ill-ott egy-egy virág is kinyílik az élet sok-sok bogáncsa között, amerre járunk. Évükét, Adámkát és Jutka kis cimboráinkat Családszövetségünk tagjai közé iktattuk.

Ha elköltözködtök kis cimborák az egyik utcából, vagy egyik városból, helységből a másikba, azonnal irjátok meg, mert megessik, hogy a lapot visszaküldik azzal a felirással, hogy címzett ismeretlen helyre költözött. Bizony ha az új címet meg nem irjátok, nem tudjuk utádatok küldeni a lapot.

ISTEN BOGÁRKÁJA

Kis cimborák ide jertek,
Mit mutatok én most nektek!
Aranyszínű a ruhája,
A jó Isten adta rája.
Szegénykét meg ne sértsétek,
Semmit sem vétett az nektek,
Csak gyönyörködjetez benne...

Ki megölné: gyilkos lenne.
Lehet, otthon fia várja:
Isten kicsi bogárkája,
Ki szereti anyját szinte
S aztán haza várja, mint te.
Nézze meg hát minden baba
És bocsássák szépen haza.

Valea lui Mihai

Tóth Zsigmond

Jankó a mesgyén

Kinn a mezőkön messze hangzott az arató lányok s legények nótája.

Csupa jókedv, vidámság látszott mindenfelé. Mosolyogtak a pirosló buzaszemek, még maga a jó öreg nap is vidámabban szórta alá napsugarait a földre, mintha mondta volna:

— Hadd melegedjenek meg már egyszer a szegény emberék is. Ugyis eleget fáztak a télen.

Bodor Péter uramnak a buzáját aratták a vidám nótás-kedvű fiatalok már ötödik napja. (Ugye szép egy buzatábla lehetett?) Gazduram maga is ott dolgozott versenyt a kaszások sorjában.

Folyt a munka serényen. Csak délben pihentek egy kicsit, mikor az asszonyok s gyerekek kihozták a faluból az ételt. De jól is esett a munka után. Gazduram a maga porciója után megtörülte kétoldalra bozontos bajuszát, s azt mondta a fiának, aki az ételt hozta:

— Na Jankó, mondd meg anyádnak, hogy jól megfőzté azt a csirkés köszmétét, nem is maradt belőle egy csepp sem, de még a derelyéből sem.

Jankó gyerek még kilenc éves sem volt egészen, de a képes könyveket már is igen bujta. Most is sajnálta, hogy nem hozta magával az egyik meséskönyvét, amelyet a jó tanító urtól kapott, mert a leckéjét mindig szóhiba nélkül tudta.

Nézett föl a kék égre, s végig a széles határon. Mindig szeretett így nézdeglődni, figyelni. Egyszerre örvendezve kiáltott fel:

Ott repült el a feje felett éppen, a szájában egy hosszú, fickándozó kígyót vitt. Aztán egy vidám fecsképár csicsereggett le a levegőből, majd azok is eltűntek és Jankó egész egyedül maradt. Ugy érezte nagy, nagy esend veszi körül. Sehol egy lélek nem járt arra. De ahogy leheveredett a mesgyére, és lenézett a fübe, a bokrok mélyén nyüzsgő, mozgó apró bogárkákat vett észre. Most már nem érezte magát egyedül. Rögtön figyelni kezdte a kis bogárkákat. Félni nem félt egy csöppet sem tőlük. Nem azért nőtt a pusztán, hogy holmi

Nini, egy gólya!

bogár néptől megijedjen!

Két katicabogár igyekezett egymás mellett az egyik szikifű száron. Testvérek voltak. Jankó elmosolyogta magát:

— Milyen édes, két apróság! Piros a ruhájuk, piros mind a kettő s hét pici, fekete petty van beléjük himezve.

A két testvér ment-ment vigyázva, óvatosan. Az édesanyjuk megmondta nekik, hogy a pók hálójához közel ne menjenek s Dongó asszonysággal szóba ne álljanak, mert az képes elfogni s megölni őket.

Katicabogár kisasszony (egy kicsit félős természetű volt), egyszerre megragadta a fiutestvére egyik lábát és csápjával ijedten mutatott oda Jankó felé.

— Nézd csak, mi van ott! Egy borzasztó óriás! Az orra is akkora, mint egy hegy a katicabogarak országában.

Az urfi, bár nagy hősnek tartotta magát, Jankó látására ő is megszeppent.

— Hü! Az bizonyosan valami nagyon veszedelmes emberi szörnyeteg! — Fussunk! — mondta a testvérének s nagy ijedtségükben egyszerre eltűntek a Jankó orra elől.

Jankó kacagott.

— Oh, ti kis inci-finci katicabogárkák! Hát félték tőlem? Nem bántom én még a gonosz legyet sem, nemhogy titeket bántanálak!

De bizony, hiába is csalogatta őket, azok nem mertek visszajönni.

Majd egy döngicsélő méhecske szállt le egy piros mezeiogyoróvirágra. Virágorért küldte a méhek királynője, s minthogy ilyet nem kaphat a méhecske a boltban, kénytelen a mezőn levő virágok kelyhéből összegyűjteni. Kis idő alatt berepülte a Jankó szeme előtt levő összes virágfejeket. Aztán jól megrakodva finom virággal odébb repült.

De lent a földön is jöttek-mentek, sűrögtek-forogtak a bogárkák. Egy helyen látott vagy tizet is egy csomóban. Mind egyformák voltak. Csupa zöldesszárnyu bogarak. Az egyik egy kenyérmorzsát cipelt. (Biztosan az aratók szórták el.) A másik egy légy hulláját. Vitték haza. Ők ilyennel táplálkoznak. Volt olyan is, amelyiknek sárga poros volt a ruhája.

— Bizonyosan virágport nyalakodott, s nem tudott vigyázni a ruhájára. — állapította meg Jankó.

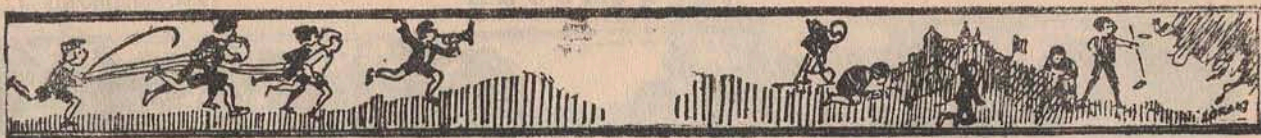
A zöldes bogárkák közül egy ki-kiszaladt a sorból, valamit integetett a csápjával a többieknek, amire azok megálltak. Ekkor a legyet

egy másik vette át, mert nagyon nehéz volt és egy-egy nem sokáig bírta cipelni. Jankó úgy nézte, ez a vezérük lehet, a többiek meg, akik a morzsát és a legyet cipelő bogárkákat körülveszik, azok a katonák, akik vigyáznak az ellenségre, hogy idegen bogár-nép meg ne támadja őket és el ne rabolja tőlük a drága

Alig hogy eltűntek a Jankó szemei elől, jött sietős repüléssel Dongó asszonyság. Valahogy megneszelte a zöldesszárnyu bogárkák jövetelét a finom zsákmánnyal, s Dongó asszonyság, aki nem dolgozik semmit, csak helyél, abból él, amit más szorgalmas bogárkától elrabol, most jött, hogy vámját megvegye a kis csapatból. A vastag Dongó asszonyság-

A fűszálak mélyén nyüzsgő mozgó bogárkákat vett észre Jankó

tól mindenki fél ezeknek az apró, pici lényeknek a birodalmában. S ha valahol hallatszik muzsikáló szárnyzugása, ijedten menekülnek előle, vagy lapulnak meg egy levélke alatt, mert kegyetlen és erőszakos. Bizony még fel is falja a nálánál gyengébb, tehetetlenebb bogárkákat.

Jankó a lélegzetét is visszafojtotta, úgy figyelt dobogó szívvel Dongó asszonyság útjára.

— Jaj! Vajjon megtalálja-e őket?

Sajnálta volna nagyon, hogy ez a rabló Dongó fölprédálja a zöldesszárnyu bogárkákat.

De azok megneszelve a veszélyt hamar eltiöntek egy üres hangyafolyosóban.

Dongó asszonyság csak nézett a szökevények után, s hogy nem találta őket, nagy mérgesen, dirregő-durrogó zugással elrepült más zsákmány után.

A fűszálak mélyén meglepült apró, pici lények boldogan sóhajtottak fel, hogy a veszély elmúlt a fejük felől, s újra megindult köztük az eleven, nyüzsgő élet.

*

Este csillogó szemekkel mesélte el Jankó, hogy mit látott ő a fűszálak mélyén. A kisebb testvérei még a szájukat is nyitva felejtették, annyira figyelték a Jankó szavait, a katicabogár-testvérekről, a zöldesszárnyu bogarokról, meg a vastag Dongó asszonyságról.

Gazduram maga is kedvteléssel hallgatta a gyerek szavait. Csendesesen szólt oda neki:

— Látod Jankó fiam! A nagy természet apró, piciny bogárvilágában éppen úgy van szomorúság, öröm, éppen úgy van marakodás, veszekedés, mint az emberek között. Éppugy félnek a gonosztól, mint mi, az emberek. Szóval, csak azt akarom neked mondani ezzel, hogy azok a pici bogárkák éppen olyan érző lények, mint mi az emberek. Ha ezt tudná sok vásott gyermek, nem tépdésné ki a katicabogarak szárnyaeszkáit, a ragyogó zöldesszárnyu bogárkákat meg a pillangókat nem fűzné gombostűre, hiszen azok épp olyan teremtményei az Istennek, mint mi, az emberek.

László Marcella.

BECSÜLD A NÉPET!

— Elek fiamnak —

Dolgos népet ha látsz a réten,
Köszöntsd őt, köszöntsd szépen.
Bár ócska, foltos a ruhája,
Kincseket ér az ő munkája — —
Becsüld a népet!

Neked pihenés a meleg nyár.
Te alszol s ő munkába kezd már.
Peng a kasza már virradatkor,
A legszebb álmot alszod te akkor —
Becsüld a népet!

Hej, mit művel kérges tenyérrel!
Ellát téged puha kenyérrel.
Még éjjel is hordja, mit nappal
Összegereblyélt, — le a kalappal!
Becsüld a népet!

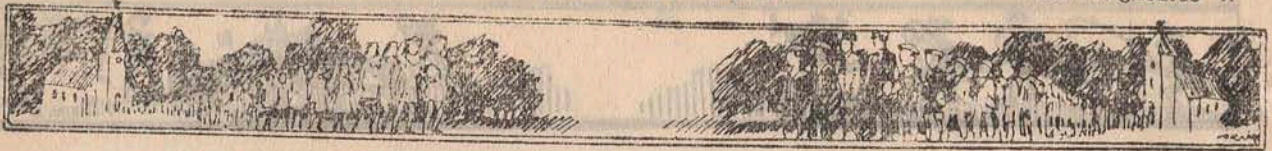
Ne irtózz a kérges tenyértül,
Fogd meg bátran, tétova nélkül.
A kéz, amely vért verejtékez,
Szebb, mint, amely aranytól ékes —
Becsüld a népet!

Oh, ez a kéz! Áldott egy kéz ez,
Ma itt, holnap tán harcban vérez;
Arany kalászt vág ma kaszája,
S embert, ha vészben szent házája —
Becsüld a népet!

Szeressed őt, véneimből vér, te!
Ne feledd: honnét eredél te;
Hogy vagy te is a sarjadéka,
Dolgos, harcos nép maradéka — —
Becsüld a népet!

Benedek Elek.

NAPFÉNYBEN.

Az égbolt mint az anya gyermekét
A lelkem átkarolja...
A nap, az égnek forró lángszive
Ma fényét rámoskolyja...
A szeretet csodasugára
Fűre, virágra,
Gyümölcsös ágra
Száll.
Tűzesókjá égi áldás. Beh szép a nyár!

A himes szárnyu ringó lepkeraj
Táncolva száll a réten.
A kis bogárkák zümmögő hada
Hogyan örvend a fényben!
Mégáld mindent az Isten karja,
S a szivnek hangja
Örömkacagva
Száll.
Csattog, dalol az élet! Beh jó a nyár!

Irta Dezső bácsi.

A kis csillagvirág

B. Rafael Anna.

Az őzikek, nyulacsókák és madarak itt laknak az erdőben, de az erdőön kívül vannak a mezők, rétek, falvak és városok. A falvakban és városokban laknak az emberek.

— Emberek? Hát azok micsodák? kérdezte nagy érdeklődéssel a kis Csillagvirág, aki még sosem látott embert.

— Azok — hát, tudod azok csak olyan kétlábúak és borzasztó sok mindent tudnak — magyarázta Szellőske.

— Jaj, mondd el, mondd el gyorsan — kíváncsiskodott a kis Csillagvirág.

— Olyan nagyon sokat én sem tudok rólok, mert eddig nem mehettem messze a nagy sziklabarlangból. Nekem csak üdög volt szabad jönnöm, hogy titeket elringassalak, aztán usgyi haza lefeküdni! Amit tudok, csak úgy lestem el bátyáimtól a Szelektől és Viharoktól.

— A kis Csillagvirág szomoruan hajtotta le a fejcskáját.

— Jaj, sosem fogok többet tudni.

— Dehogynem — vigasztalta meg a kis Szellő. — Ezt a szolgálatot csak addig csinálom, amig kicsi vagyok, mihelyt megnövök egy kicsit, engem is kivisznek a világba, fogok látni falvakat, városokat és embereket, jól kifogom nyitni a szemeimet és füleimet, hogy aztán mindent amit látok és hallok elmondhassam neked.

— Óh én olyan boldog leszek kis Szellőske, olyan kíváncsi vagyok már.

— Ugy hiszem, hogy már a napokban készülni édesapám egy hosszabb utra — mondta Szellőske — megkérem, hátha elvisz engem is, hiszen már elég erős vagyok, elég jól tudok repülni. Pár nap múlva aztán eljövök és mindent elmondok neked. Jó lesz?

— Jó lesz, nagyon jó lesz és kérlek leginkább afelől érdeklődj, hogy élnek-e még másutt is virágok és milyenek?

— Meg fogom érdeklődni föltétlenül. Most pedig jóéjszakát kis Csillagvirág, aludj jól!

— Jó éjszakát Szellőske!

A kis Szellő hipp-hopp felkerekedett és hazarepült. A kis Csillagvirágot ezentúl már nem érdekelték kis társainak szelid játéka, finom kis bólogató társai, sem a mézet kereső méhek és lepkék keringői. Egyre kis barátját várta vissza, aki ismeretlen világokból fog hozni neki híreket.

Egy éjjel hatalmas zajra ébredtek a virágok, rémülten látták, hogy hatalmas védőjüknek, a nagy bükknek hogyan hajladozik a lombkoronája jobbra meg balra, előre és hátra. Az idősebbek már tudták és elmondták a kis virágoknak is, hogy a nagy fa most a szélviharral harcol és vele együtt harcolnak az erdő többi fái és ez okozza a nagy lármát. Az

összes virágok ijedten húzódtak össze, csak a kis Csillagvirág figyelt feszülten.

Most indul utnak — gondolta magában — a Szélvihar a fiaival és bizonyára velük megy az én kis barátom is. Jaj, csak minél előbb visszajönne.

Még egy éjjel és egy nap sem mult el egészen és a kis Szellőske már ott suttogott barátjánője fülébe.

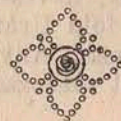
— Milyen jó, hogy ilyen hamar visszajöttél kis Szellőske — mondta neki örömmel Csillagvirág — vagy talán nem is voltál nagyon messze.

— Bizony nagyon messze voltam kis Csillagvirág, mértföldeket bejártunk, mert azt tudd meg, hogy a szeleknél csak még a gondo-

lat jár gyorsabban. Országokon keresztül repültem és nagyon sok szépet láttam. Tudom, hogy téged elsősorban a virágok érdekelnek, hát leginkább azokat kerestem és mondhatom neked, hogy olyan sok és olyan szép virágot láttam, hogy még álmodni sem lehet szebbet.

— Hol élnek és milyenek? Boldogok? — kérdezte sűrgetve a kis Csillagvirág.

(Folytatjuk.)

Pintyőke kisasszony és Rigó urfi esete

Rigó urfi: Á csókolom a kezét... akarom mondani a karmocskáit, körmöcskéit Pintyőke kisasszony! Milyen szerencse, hogy erre az ágra szálltam, különben most nem találkozhattunk volna...

Pintyőke kisasszony: — Jónapot, jó napot Rigó ur. — Csupa véletlen, hogy dél-előtti sétarepülésem erre vettem. Most készült el az új kalapom, főleg azért jöttem erre, mert a kalapos kisasszony a közelben lakik.

Rigó urfi: Pompás kalap — és milyen jól áll.

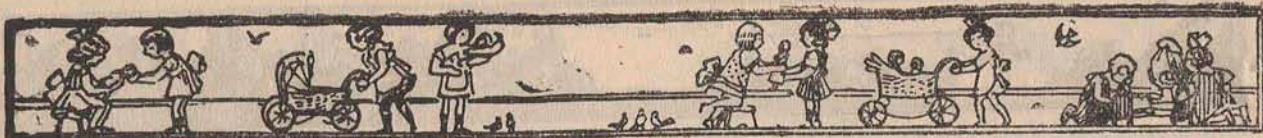

(Ebben a pillanatban a kéménykotró kidugja a kémény nyílásán a seprűjét.) Rigó urnak ijedtében leesik a kémény kalapja, mert ilyen övele még nem esett.

Pintyőke kisasszony (elsikoltja magát): Jesszus, megrendült a föld a lábam alatt!

Rigó ur: Meneküljünk!

Pintyőke kisasszony: Szerencse, hogy az én kalapom a fejemhez van erősítve. — No én már itt sem vagyok. Isten Önnel Rigó ur! A viszontlátásra.

ARANYOS SUGAR INT . . .

I.

Elhagyom az ágyat,
Ébredő madárral,
Harmatos virággal
Jó Atyám, imádlak.

II.

Óh, mig a nap ragyog,
Örüljek, nevessek,
Ég és föld Urának,
Apámnak, Anyámnak
Örömet szerezzek.

Peres Sándor.

Elindultak a fürjek

A buzatáblák kedves lakói a fürjek. Talán tegnapelőtt hallgattak el a kedves csarogásukkal. Elmentek. Tegnap még együtt volt az egész család. Apa, anya és 12 fióka. Szép család volt. Tegnap egész nap pihentek, nem szaladgáltak, mint más napokon. Erőt gyűjtöttek, mert nagy ut volt előttük. Amit más vándortársaik repülve tesznek meg, azt ők gyalog rójják le.

Elindultak este, harangszó után... délnek. És ahol a nap pirkadása éri őket, megállanak pihenni. Ott tanyáznak estig, aztán megint tovább gyalognak délre. Le egészen Olaszország déli csucsáig és a görög szigetek déli pontjáiig. Itt aztán elő kell venni a szárnyaikat. Itt találkoznak a német, orosz társaikkal, bevarják a délkeleti szeleket, aztán tutajszzerűen összeállva, nekirepülnek a tengernek, reászállnak egy nagy hullámra és a jószerecsére bízzák magukat. Ilyenkor a tolluk fénylik a saját zsirujuktól, így védekeznek a tenger vize ellen.

Sok pusztul el közülök utközben, sok pedig a partra való leszállás előtt, de még elegendően szállnak tengerre. A tengerparti déli országok lakóinak egyik legkedvesebb huscsemegéje a mi hizott fürjünk. Vámmentesen, ingyen kapják tőlünk a finom csemegét. Nem is csoda,

ha semmi madárvédelmi törvénnyel sem lehet őket a madárhalászatról leszoktatni és a valósággal tízezreket átérő hálókkal fogdossák össze a fáradt, leszállni vágyó kis vándorokat. Ezrivel fogják így össze és a legelőkelőbb fürdők étlapjain is szerepelnek, mint pástétomtöltelék. Az afrikai partokon aztán a megmaradt része a vándoroknak, a különböző országbeliek ismét külön folytatják gyaloglásukat Afrikában. Brehm szerint le egészen a Fokföldre, Transwalba a burok földjére. Bizony egy kicsit nagy az ut odáig, karácsony lesz, mire odaérkeznek. Pihenni sem pihenhetnek sokat ilyen nagy ut után. Alig 14 napi pihenés után megfordulnak és azon az uton, ahol jöttek, iparkodnak vissza — haza. Ugyan csak gyalogosan. A vándormadárnak ott a hazája, ahol fészket rak, költ, családot alapít. Így a gólya is és a legtöbb vándormadár nálunk van otthon. A tengeren átkelt fürjek közül az európai partokon a különböző nemzetbeliek különválnak és folytatják nehéz gyaloglásukat hazáig.

Vissza jobban is sietnek, mert közeledik a fészkekrakás ideje. És bár végigyalogolták fél Európát és egész Afrikát, sietnek vissza fészket rakni: oda, ahol születtek. Vajjon hazatalál-e a 10 hónap előtt elvándorolt apa, anya és vajjon a 12 fiókából hány kerül vissza, talán éppen arra a dűlőre, ahol születtek, a június hóban elhagyott darab földre? Lehet, hogy nem buzát talál a helyén, akkor tovább megy pár barázdával, mert csak vetett még buzát a gazdája, ahol fészket rakhat?

Azt mondja egy legenda, hogy a fürjnek büntetésből kell folyton gyalognia, mert annakidején elárulta Krisztust a poroszlóknak, amikor folyton „pity-palatty, itt szalad” csacsogta előttük. Az Úr ezért ítélte volna őket örök vándorlásra.

Pataky B. József.

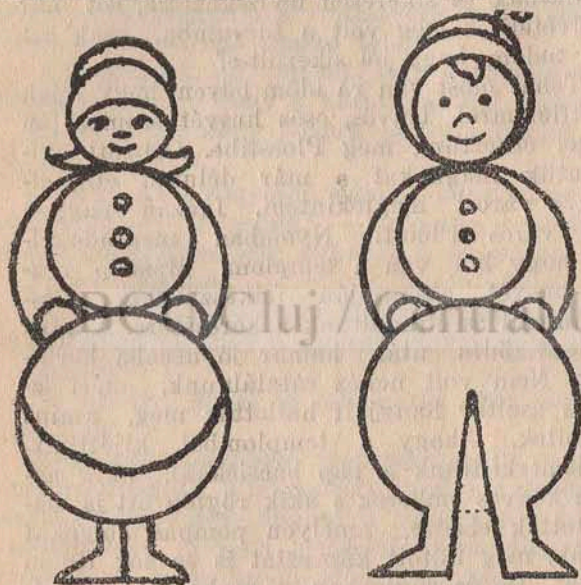
ezeni Ferike, Osecskedy Karesi, Szabó Imre, Kovács Gyurika, Kósa Attila és Gabi kis cimboráknak. A távolból is mindig rájuk gondoltam, de jó is volt akkor, míg én is velük voltam...

Sok szeretettel kezeit csókolja:

Nagy Loránd

IV. osztályt végzett tanuló.

Ploesti, 1934. jun. 23.

DALOLJATOK KIS CIMBORÁK

Régi magyar ének

I.

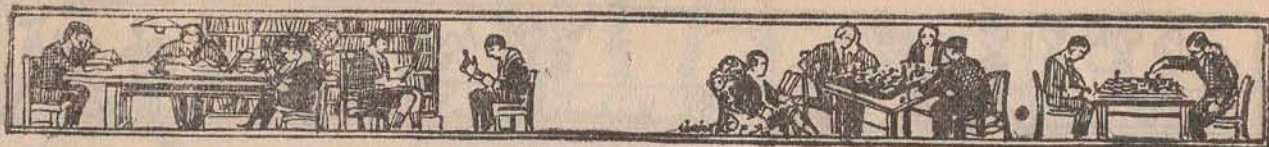
Amoda jön egy madárka,
Szárnya hozta s integet.
Levelet hoz a nyakába
S anyámtól üdvözetet.

II.

Repülj vissza kis madárka,
Mondd anyámnak, csókolom,
Bár most véled nem mehetek,
Nemsokára láthatom.

SZERKESZTŐI ÜZENET

Kelemen Gyula, Alba J. A küldött előfizetési díj megérkezett. Nyugtáznunk fogjuk. — Fáy Arpádka, Ciocai. Szorgalmas kis rejtvényfejtő vagy. Ha egyszer anyuka csináltat majd fényképet rólad, küldjél a szerkesztő nének is egyet, hadd ismerjen meg. — Bölöni Sárka, Zaláu. Reg nem kaptunk már levelet tőled. Bizonyára édes jó anyádnak segítgetel, azért nincs időd a levélíráshoz — ment, mint jövendőbein egyes gazdasszonyka, most igyekezel mindent elszámolni, amíg időd és alkalmad van rá. — Bende Katalin, Uioara. Az országos rajzkiállításra te is küldj majd be rajzokat Katóka. Hol töltöd a nyarat? — Damó Zsóka és Sári, Uioara. Már ma-holnap egy éve vagytok kis cimboráink és azóta még csak egy nyultanányi levelet sem írtatok. Ejj! — Elekes Domi és Emőd, Cristur. Mindig töröm a fejem, hogy vajon miért is nem kaptam meg eddig az én Emőd és Domi nevű kis cimborám levelét? Nos ti mit gondoltok — miért nem?... — Szőke István II. g. o. I., Odorhei. Dec. 31-ig rendben van az előfizetésed. Látom, hogy te is figyelmesen olvasol el minden sort az Uj Cimborából. Megismerem a pénzesulvány szelvényén az írásodat. — Kovács Lenke, Fágáras. Már sokszor gondoltál arra, hogy szeretnél te is írni az Uj Cimborának. Én azt hiszem, ha egyszer hozzáfogol, el is készül az a levél. — I. Csapó Margitka III. el. o. I. Sfi. Gheorghe. A rejtvényfejtés jutalmát megkaptad. Bizonyára ezután is szorgalmas fejtő leszel. A júliusi számokat annak idején postázta a kiadóhivatal. El nem képzelhetjük, mi történhetett velük utközben, most ujólag pótoltuk. — Udvari Sándor III. g. o. I., Magda I. g. o. I. és Sára III. el. o. I., Șaros. No, hát Istennek úgy látom mind feljebb kerültek egy osztállyal az iskolában. Képrejtvényeket ritkán hozunk, mert annak a kliséozása hosszadalmas és költséges. A megfejtések jó, be is kerül a döntőbe. Az új rejtvények jók, majd soona kerülnek. — Ney Zsuzsika IV. el. o. I., Oradea. Nagy volt az öröömöd, mikor a cimlapon ráismertél magadra. De ám, itt a salu-manei kis cimborák is nagyon érdeklődnek azóta írándat. Az egyik leányka el is kérte a címed. — Bálini István IV. el. o. I., Cernalu. Ezt már szeretem hallani, azt írod, hogy a te bizonyítványod is olyan volt, mint a szorgalmas Palié, tiszta 10-es. De ám annak is örültél, hogy a rejtvényfejtésben is nyertél. A jutalmat már el is küldtük. Nem hiába, hogy te állítottad ki a júliusi lejárati postautalványát, de meg is kaptuk az előfizetési díjat pontosan. A beígért rajzot várjuk de a többi kis cimborától is. — Rápollhy Jenő Sándor III. el. o. I. Somcuta. Már régen kaptam tőled levelet Jenőke. De gondolom, hogy készültél a vizsgára. A rejtvény-megfejtésed kitünőre sikerült. Kedves szüleidnek üd-

vözetlem küldöm. — Miklós Siligo, Cluj. Örömmel fogadunk új kis cimboráink közé. Remélem te is olyan szorgalmas, jó kis cimboránk leszel, mint a többiek s hosszú levelet írsz majd nekünk. — Balázs Mária, Cernatu. Ugyes, eleven kis cimborák vagytok cernatu-i gyermekek és mind jó rejtvényfejtők. De ám a vákációi beszámolóról sem feledkeztek majd meg. Rejtvényed részt vesz a sorsoláson. — Bartha Ilonka, Turda. Rejtvénymegfejtésed a 19. számból hibátlan, így a rejtvény-sorsoláson részt is vesz. Miklós-kának kikélek-e a nefelejts magvai, s vele együtt a tied? — Weress Zsófia, IV. el. o. I., Cluj. Tényleg nagyon meglepődtem leveleden. Nem csak a kis barátinód iránt, figyelmelet olvastam ki belőle, de azt is, hogy szerelsz másoknak örömet szerezni. Jól van Zsófia, csak olvassátok máskor is együtt az Új Cimborát. — Bálinth Edith IV. el. o. I. Cluj. Nagyon kedves volt tőled, hogy írtál nekem. Hogy haragudnék én te reád! Dehogynis haragszom! Ha kedved felik benne, csak íj máskor is. — Nagy Lóránd Ploesti. Hosszu leveled megkaptam. Bizony elkerültek egy kicsit fölünk, de se baj — a gondolat továbbra is összeköt majd bennünket s én azt hiszem, nem lesz panaszom rád Lóránd, hogy gyakran fogok majd tőled s a többi ötteni kis cimborától levelet kapni. — Salmarei kis Cimborák, sorra beérkeztek a leveletek. A héten nagyon szépen dolgoztatok — a legfőbb rejtvénymegfejtés töletek jött. — Balogh Anika IV. el. o. I. Satu-Mare. A rejtvénymegfejtésed jó. Dicséretet érdemelsz, szorgalmasan fejtegeted a rejtvényeket és emellett hibátlanul. — Hufira Margitka, IV. o. I. A 18. és 19-es számok megfejtése nagyszerű. Maholnap a legügyesebb rejtvényfejtők közé fogsz tartozni. Tiszteled a kis cimborákat leveled végén. — Im, át is adom nekik. — Gárdos Ilonka, II. g. o. I. Szép és rendes munkádat szívesen nézegettem. A megfejtésed jól sikerült, be is kerül a sorsolásra. — Löwy Lilike és Sárka. A 20-as szám megfejtése neked is jól sikerült, Lilike. A rajzokat csak hozd be, még nem késő. — Weisz Ibike. Ugyesen dolgoztál te is, Ibike, dicséretet érdemelsz. A sorsoláson részt vesz a rejtvényed. — Görög Livia IV. el. o. I. A rejtvénymegfejtésed jó. Az erdődi várról szóló munkádat átolvastam. Ugyesen írtad meg az élményeidet, te is közöljük majd, amint helyünk lesz rá. De ám a helyesírásra is nagyon kell ügyelni. — Tereh István II. g. o. I. és Ági Nagyon sajnálom, hogy az Új Cimborá mesemondó estéjére nem jöhettek el. De remélem, onnan a nyaralásból is fogtok majd Agicával inni. — Gárdos Béla. A te rejtvényed is hibátlan. A sorsoláson részt is vesz. — Felker Margitka II. g. o. I. Dicséretet érdemelsz, olyan szépen, hibátlanul dolgoztál. Máskor azonban tintával kell inni a levelet. — Grünfeld Ferike II. g. o. I. Azt írod, rokonlátogatásba készülsz, de majd onnan is inni fogsz. Majd

meglátjuk, így lesz-e? — Zsigray Jolánka I. g. o. I. Levélkéd beérkezett. A keresztrejtvény megfejtése jó, a sorsoláson részt is vesz. Hallottama szomorú hírt, hogy nagyapukád meghalt. Kedves szüleidnek részvételem küldöm. — Kovács Margit. Legutóbbi levelet megkaptam. A beküldött mese beérkezett, sorra is kerül majd, de ám vannak régebben beküldött cikkek és előbb ezeknek kell helyet adni. Csak egy kis türelem, minden jó cikk sorra kerül. Ugy veszem észre, a prózában otthonosabban mozog. No csak előre leányka! — Csóthy Ilonka I. g. o. I. Te is a salumarei ügyes rejtvényfejtők közé tartozol. Rejtvénymegfejtésed részt is vesz a sorsoláson. — Palaky Zolika, II. el. o. I., Oradea. Jaj, de kedvesen írtál Zolika, kétszer is elolvastam a leveled. Az új cimborák szeretettel fogadnak maguk közé. Íj ám máskor is. — Andrassy Gyula I. g. o. I. Cluj. Új kis Cimboránk vagy még — de reméljük, hogy hűséges és ragaszkodó tagja leszel ennek a kis tábornak és barátainak és ismerőseidnek is belőrozzod majd az új Cimborák közé.

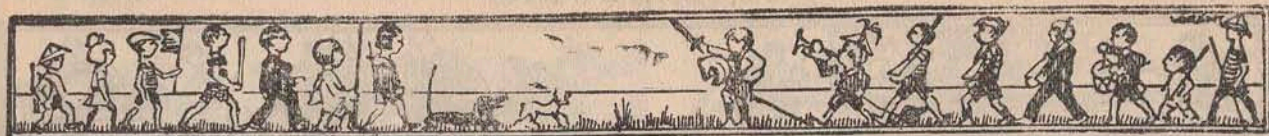
Bélyeggyűjtés

A bélyeggyűjtés — ne gondoljátok, nem csak a gyermeknép szórakozása. Komoly, tekintélyes állásokban levő férfiak is foglalkoznak vele. Bankárok, milliósok bélyeggyűjteményei sokszor felbecsülhetetlen értékeket képviselnek.

Emlékszem rá, még gyermekkoromból, hogy egy angol bélyeggyűjtő üveg alatt őrzött ujdonságaiból elloptak egy indiai bélyegget. Micsoda? Még a rendőrség is kutatott a ritka értékű bélyeg után.

Csak nem olyan régen adtak hírt a lapok arról, hogy egy eladásra kerülő bélyeggyűjteményből 127.000 pengőért kelt el két Mauritius bélyeg. Megemlékeznek továbbá két Havai-i, 1851-ből való bélyegről, amelyek 40.000 pengőt érnek. Igen értékesek még az 1850. évben kiadott osztrák vörös Merkur, a száz pfenniges, szintén 1850-es évekből, 3 lírás 1860-iki kiadású toscánai bélyegek.

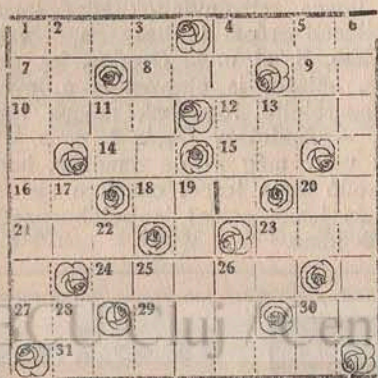
Sokat érnek az 1858-ik évből való romániai ökönfes bélyegek is.

FEJTÖRŐ

KERESZTREJTVÉNY

Beküldte: Grün'eld Feri I. g. o. t. Satu-Mare.

Vizszintes: 1. Hét, 4. Visel, 7. Vissza: te németül, 8. Sopronban van, 9. Régi kettős magánhangzó szó, 10. Ostoba, 12. Robbanás kezdete, 14. Ő, németül, 15. Európai nemzet mássalhangzó, 16. Vissza: sértetlen, 18. Közteher, 20. E. E., 21. Csapadék, 23. A, B, C, 24. Női név, 27. Személyes névmás, 29. Osszeomlott vár, 30. Rag, 31. Magyar város.

Függőleges: 1. Főváros, 2. Állítólag pénz, 3. Gyakran közvetít innen a rádió ékezet nélkül, 4. Borít tartanak benne, 5. Fogoly, 6. Tiszántúli város, 11. Rag, 15. Rag, 17. Kötőszó, 19. Énekel, 20. Kutyra, 22. Művészet más szóval, 23. Azonos befűk, 25. Teljennék, 26. Dominó mássalhangzó, 28. Vissza: tiltószó, 30. E. K.

TALÁLÓS-KÉRDESEK

Ugy megyen, meg nem áll, földön fekszik, fel nem áll. Agazik, bogozik s még sem leveledzik — mi az?

Uton-utfélen üstöt borogatnak. — Mi az?

KIADÓHIVATAL POSTÁJA

Bartha Jenőke, Alba Iulia 100, Balogh Éva, Kató, Ildikó Eremian 50, Felvinczy Márta Cluj 150, Orbán József Brasov 100, Róth Évi Carci 67, Damó Albert Oradea 117, Zagoni Anna, Boliz 100, Daróczy Károly, Odorheiu 100, Zajonté Böske Fágáras 200, Pál Gábor, Mercurea Ciuc 100, Loco: Akosi Mancsi és Tibi 50, Hadady Lala 85, Francia József 20, Román Kató 50, Ref. fiúiskola 85, Ref. leányiskola 85, Szabó Géza 100, Hufira Margit 17, Kovács Sanyi 15, Jakab Keresi 50, Láday Józsika 50, Szereday József 50, Horvay Pötyi 50, Tóth Mancsi 42, Reszler Kató 17, Tereh Ági és Pista 50, Burger Edi 50, Fried Laci 50, Mártha József 40, Berenczei Kovács Edith Nisipeni 100, Ploesti: Nt. Fehér Jánosné 50, Nagy József 50, Redl József 200, Hegyesy Keresi 20, Kálmán Margit Peris 50, Simon Etelka Baciú 50, Andrássy Péter és Ernő Valea lui Mihai 100, Baia-Mare: Koblicsk Magda 80, Virányi Ferdinánd, Oradea 100, Fáy Árpádka, Ciocia 100, Kelemen Gyurica, Alba-Iulia 100, Fágáras: Farkas István 100, Goosch Angyalka 50, Gábor Lajos 50, Bálint István, Cernaşiu 200, Biró Klári, Craidorolţ 100, Lampel Sándor, Koltó 34, Sanek Boriska, Satu-lung 100, Kanizsai Jenő és Évi Lazari 85, Kovács Lenke Fágáras 100, Bölöni Sárika, Zalau 100, Hioară: Bende Kató 100, Damó Zsóka és Sárika 100, Elekes Domi és Emőd, Crisur 50, Szölke István, Odorheiu 100, Dr. Kheh Bogdán, Diciosanmartin 370, Loco: Felker Margit 17, Illyés Keresi 50, Tóth Sámuel 50, Saska Piŕyú 100, Sikos Bözsi 50, Gárdos Ily és Géla 60, Ressimann Baba 50, Sipos Jolánka 50, Pataky Gyula 50, Renner Jolán 25, Krsiten Andor 50, Braun Laci 17, Pásint Eva és Elek Elek, Tureni 100, Nicoara Traian, Reghin 200, Dóme Zoltika Sfântul Gheorghe 50.

Előfizetési árak: Egész évre 200, fél évre 100 L. A Családszövetség tagjainak 160 Lei és 10 Lei portó. Egyes szám ára 6 Lei, Magyarországon 12 p. Jugoszláviában 150 dinár. Csehszlovákiában 60 ck. — Magyarországi előfizetőink kéretnek, hogy hátralékos díjaikat Ferenczy Pál gyógyszerész Hosszupályi, Bihar-megye eimre juttassák el.

Főmunkatárs: TELEKY DEZSŐ.

Uj Cimbora szerkesztősége és kiadóhivatala
Satu-Mare, P. Bratianu No. 9.

SZABADSAJTÓ R. T. NYOMDABÉRLETE